

Р Е Ш Е Н И Е № 527

гр. Перник, 30 юни, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря Е.В. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 451 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационната жалба е подадена от и.д. Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Перник, срещу решение № 52, постановено от Районен съд Перник по нах дело № 1729/2013 г. С обжалваното решение, районен съд е отменил изцяло НП № 34-0000357/2013 г., с което на М. С.*** е била наложена глоба в размер на 500 лева, на основание чл. 95, ал. 1, т. 3 от ЗАвтП, за нарушение по чл. 38, предл. 1 от Наредба № 34/1999 на МТ. Иска се отмяна на решението на Радомирски районен съд, (техническа грешка) като се постанови ново по същество с което да се потвърди наказателното постановление. Като основание за отмяна, касаторът сочи незаконосъобразност на решението на РС и нарушение на процесуалните правила, твърди се, че не са изложени ясни и разбираеми мотиви от РС, как е направил правния си извод.

Ответникът по жалбата не взема становище.

Представител на Окръжна прокуратура, предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено в хода на въззивното производство, че при съставяне на АУАН са отразени обстоятелства, които са изключени от друг АУАН, съставен при извършената проверка по отношение на ответника по касационната жалба и то от едни и същи контролни органи – актосъставители и свидетели по установяване на нарушение. В тази връзка е кредитирал противопоставимостта на АУАН и издадено на основание на последния НП, в което свидетел по установяване на нарушението и дал показания за това в съда дава показания, противоречащи със съставен от този свидетел АУАН, но в качествата му на актосъставител. Става въпрос за това, че при една и съща проверка се съставят два АУАН и се издават две НП срещу ответника, като в единия, предмет на настоящото производство е посочено, че ответника не е включил ЕТАФП при извършване на таксимитров превоз, а другото НП, приложено като писмено доказателство в обстоятелствената част описва

нарушения на същото лице, но АНО е приел, на основание АУАН, че ЕТАФП е бил включен. Счел е, че има противоречие между гласни и писмени доказателствени средства, приложени в хода на производството и тъй като не може да се установи, дали ЕТАФП на таксиметровия автомобил, управляван от ответника е бил включен или не е приел, че нарушението е недоказано. В тези съждения на съда има логика и по същество крайният извод е правилен.

В случая, крайният акт - НП е опорочен, поради неправилно наложена санкционна разпоредба, въз основа на която е наложено наказание по вид и размер. На наказващия орган е предоставена възможност за самостоятелна преценка за обоснованост и законосъобразност на АУАН и квалифициране на деянието със съответстваща санкционна норма. По смисъла на Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., - "Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и се свързва с това, че съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото." Изложеното не следва да се тълкува в насока, че в обхвата на съдебния контрол е възможността за преквалифициране на нарушението, ако въобще може да се прилага универсалната разпоредба на чл. 105 от ЗАвтП.

Извън компетенциите на съда е да приеме, че при наличие на спорно установено нарушение - при неточно посочена санкция, НП е законосъобразно. Извод в обратна насока би довел до положение, при което дадено лице да е в неизвестност срещу какво конкретно следва да гради защитата си. В това производство, за разлика от съдебните административни производства /при които от фактите по делото може да се обоснове извод за приложението на закона дори и при посочено неправилно правно основание от административния орган или при неточно представена фактическа обстановка/ - съдържанието на НП е съществено обстоятелство и конкретно - чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН, даващо възможност на административно-наказващия орган да определи правилно санкцията като вид и размер в съответствие на нарушението и от друга страна - очертава рамките на правото на защита.

Въззивният съд е спестил задължението да разгледа жалбата по същество, независимо, че е приел, че същата е допустима. Касационен състав намира, че НП е незаконосъобразно и относно осъществено нарушение на чл. 38 от Наредба № 34/99 г. на МТ. Съставът на разпоредбата изисква след наемане на автомобила водачът задължително да включва таксиметровия апарат и да превозва пътника по най-краткия маршрут, освен ако пътникът не пожелае друго. В НП и АУАН е посочено "превозва пътник, без да включи електронен таксиметров апарат с фискална памет". Има спор за съответствие между факти и юридическа квалификация на деянието. Не е посочена правилно съответстващата му санкционна разпоредба. Чл. 95 от ЗАвтП предвижда наказание за водач на таксиметров автомобил, който управлява превозното средство с невключен таксиметров апарат. Относителността на нарушението е единствено, ако наказаното лице – водач на таксиметров автомобил е нает за извършване на превоз, а това не е установено от АНО. Безспорно е, че при проверката са установени пътници, но не е установено, а и не може да се установи, че те са наели водача да ги превозва под формата на таксиметров превоз. Безспорно е, че показанията на св. Петров не са в насока, че от страна на возещите някой е наел автомобила да го ползва като таксиметров, независимо каква уговорка е имало, според служителите на АНО. А от техните показания не се

установява да има наемане на автомобил за ползването му като таксиметров, за да има производно задължение за водача да включва таксиметров апарат. В тази връзка следва да се ценят показанията на св. Николова, които създават убеждение, че с автомобила не е извършван таксиметров превоз, водача не е бил за нает за извършването на такъв превоз, а от това и нарушението е недоказано и незаконосъобразно вменено в отговорността на ответника по касационната жалба.

Не може да се възприеме, че невключването на таксиметровия апарат представлява нарушение на всяка цена. Това, че чл. 95, ал. 1, т. 3 от ЗАвтП въвежда наказание за водач с невключен таксиметров апарат е в пряка връзка с изискването, ако се извършва таксиметров превоз, водачът да е нает за извършването му. Когато няма категорични данни, че има наемане за превоз, както и когато има противоречие между свидетелски показания и писмени доказателства – официален документ – АУАН, не следва да се приема различно от правния резултат на обжалваното въззивно решение.

Предвид събраните в хода на въззивното производство доказателства, РС след обследване на правнозначимите факти и обстоятелства, обосновано и правилно е приложил материалния закон спрямо ЗАНН и фактите по случая. При проверка на обжалвания съдебен акт, произтичаща от задължението, установено с чл. 218, ал. 2 от АПК, не се открива да е налице порок. В съответствие с чл. 13 и чл. 14 от НПК, към които текстове препраща чл. 84 от ЗАНН /в частта за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу НП/ е проведено пълно, всестранно и обективно изследване на всички обстоятелства от значение за делото.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, касационен състав на Административен съд - Перник,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА, решение № 52 от 10.03.2014 г., постановено по нах д. № 1729 по описа за 2013 г. на районен съд Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/ 2./п/